

Pismo to wychodzi codzien
oproc swiat uroczystych,
w drukarni
ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 12
Miesięczna..... „ 5

Jutro Jadwigi i Teres.

Przegląd Krakowski

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE
Barometr zredukowany na 0° Reaumur.

Dzien godzina	Barometr na 0° R.	Therm.	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmos.	UWAGI.
7 27	5. 306	+ 6,8	-- 3.3	Zaden	Pochmurno	Deszcz
12	4. 861	12.3	+ 3.8	Pl. wschodni slaby	„ „	
13 3	4. 421	10,9	+ 4 5	„ sredni	„ „	
9	4. 831	+ 7.3	+ 4.0	„ mocny	Pogoda z Chmurami	Deszcz

Cześć Urzędowa.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do publiczney wiadomości iż plac sążni kwadratowych trzydzieści sześć pod L. 117 w mieście Żydowskim w Gminie X. stojący, do successorów Str. Salomona Szey, to jest: Star: Salamona Herberta, Haskla Szajowicz, Hermelina, Alexandra Szajowicza, Szulim Leibla, Jonasa Szaja Hermelina, Moška Salomon Hermelina i Frederyki Salomonowy Wdowy należący, stósownie do Reskryptu Senatu Rządzącego z dnia 13 Lipca 1832 r. Nro. 3347 D. G. S. w myśl prawa Seymowego z dnia 15 Grudnia 1818 r. zapadłego przez publiczną licytacją w dniu 20 Listopada 1833 roku o godzinie 10 rano sprzedanym zostanie a to pod następującymi warunkami:

1. Chęć licytowania mający winien przed rozpoczęciem licytacji tytułem wadium dziesiątą część szacunku przez w sztuce biegłych w summie Złp. 843 oznaczonego, a wyrokiem Trybunału w dniu 2 Sierpnia r. b. zapadle-

go do 2 części, to jest do summy Złp. 562 zniżonego, kwotę Złp. 56 gr. 6. złożyć.—

2. Nabywca ma połowę summy wylicytowanej w dni dziesięć po odbytej licytacji do składu sądowego złożyć, a drugą połowę dla zabezpieczenia summ widerkaufowych i innych fundacyjnych, jeżeli jakie na tymże placu znajdują się, przy sobie zatrzyma, z tem jednak zastrzeżeniem: iż gdyby żadne tego rodzaju długi nieznały się, lub połowy summy z licytacji wypadły nieprzenosiły; tedy w pierwszym przypadku tę drugą połowę, w drugim zaś resztę pozostałą od takowych, w lat trzy, kupujący do kassy sądowej zapłacić obowiązany będzie z procentem po $\frac{5}{100}$ od dnia obięcia w posiadanie placu rzezonego rachować się mającym.

3. Nabywca obowiązany będzie stósownie do uchwały Seymowej z dnia 15 Grudnia 1818 r. zapadłej na zakupionym placu dom w przeciagu roku zabudować.

4. Niedopełniający powyższych warunków utraci wadium i nowa licytacja na jego niebezpieczeństwo (to jest iż gdyby na nowej licytacji za mniejszą summę Dom

ten sprzedany został, tedy i ilość niedostającą zapłacić obowiązany będzie) przedsięwziętą zostanie.

Kraków dnia 8 Października 1833 r.

Prezes *Bartynowski*.

Librowski Sekr: Tryb:

Dnia 15 Października r. b. 1833 o godzinie 10 z rana w Sukienicach M. Krakowa sprzedania będą prawnie zajęte ruchomości, jakoto fortepiano, zegar stołowy, stolarszczyzna naczynie mosiężne, cynowe, miedziane, odzież męzka, kobieca, różne spręta domowe, i słonina w polciach.

Kraków d. 9. Października 1833 r.

Woyciech *Dziarkowski* kom. sąd

Cześć Nieurzędowa.

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

A N G L I A

Londyn 25 Września.

W niebytności xięcia Talleyranda, zastępować go będzie pierwszy sekretarz poselstwa.

Następujące wiadomości, przywiezione przez okręt parowy *Echo*, ogłoszone nam zostały. Gazeta *Globe* pisze, że w skutek propozycji Don Miguela, oba woyska zachowywały się spokojnie; proponował on odstąpienie swoich roszczeń na korzyść Dony Maryi, pod takimi warunkami: 1) Powszechna amnestya. 2) Utrzymanie go przy majątku jako infanta. 3) Utrzymanie własności kościelney. Don Pedro odrzucił te propozycje, i żądał bezwarunkowo poddania. (!!!) Według listów prywatnych przesyłał także marszałek Bourmont dnia 10 i 11, przez lorda Russel propozycje w 16 punktach, wskutek przyjęcia tychże, chciał on się z swoim woyskiem cofnąć i takowe rozpuścić; lecz i te nie były przyjęte, brzmiały albowiem podobnie jak powyższe. Nakoniec proponowano lordowi Russel pośrednictwo, lecz ten nieuznawał się do tego upoważnionym i wysłał depesze do Londynu, dla zasiągnięcia od swego rządu instrukcyi; takowe, jak mówią mają już z tąd w sobotę przez statek parowy *Pike* bydź przesłane. Te podania zdziałały korzystny skutek na giełdzie. Wały Lizbony wzmacniano jeszcze do 11 t. m. nadzwyczajnie. Dnia 9 czynili znowu migueliści

rekonesans, przeciw Belem i Ajuda, a pałac w ostatniej włości był cały dzień w ich posiadaniu, jednakże wieczorem opuścili go znowu. Spodziewano się tam jeszcze jednego ataku, lecz bez obawy oczekiwano takowego. Wielu zbiegów przybywało codziennie do Lizbony, ale mówią także, że woysko D. Miguela pomnażało się przez mnóstwo Wandeyczyków, przybywających z Fracyi. Woysko jego według takowego podania składało się jednakże tylko z 12,000 ludzi pod Lizboną. Wiele gazet z Falmouth Devontport, i Portsmouth donoszą z resztą okolicznie, iż rozeym istnieje, i że się układają.

Globe pisze: Gazeta *Deventport-Telegraf* podaje zwięzły rapport o wypadkach w Portugalii aż do 14 września, w którym następujące jeszcze dotąd nieogłoszone znajdują się szczegóły: Im daley się migueliści posuwali, tem więcej przybywało ludzi do Lizbony z jey okolic, dla uniknienia złego postępowania z niemi miguelistów. Ponieważ xiążę Terceiry, mógł tylko 6000 ludzi stawić przeciwko daleko liczniejszemu nieprzyjacielowi, cofał się zatem ciągle w porządku; jego tylna straż potykała się często z przednimi strażami nieprzyjaciela, przyczem migueliści przeszło sto ludzi utracili. Redutę koło mieszkania wieyskiego margrabiego Lourical bronilo tylko 84 konstytucyonistów. Don Miguel znajdował się dnia tego jak mówią w pałacu Queluz a marszałek Bourmont ze swoim głównym sztabem w Campo-Grando o milę niemiecką od Lizbony. Dnia 12 wysłał Don Miguel, wyżej wspomniane propozycje, przez jednego z przybocznych urzędników lorda Russel do Don Pedra; w tey chwili więc zaprzestano kroków nieprzyjacielskich, chociaż formalny rozeym nie jest zawarty; naprzeciw niespodziewanemu napadowi poczyniono jednak wszelkie środki ostrożności. Wały koło Lizbony były d. 12 t. m. obsadzone 100 działami i 18 moździerzami. Woysko Don Pedra w stolicy Jiczyło 17,000 piechoty i 800 jazdy. (!!!) Rozgłoszono tu, jakoby Anglia ofiarowała 6000 woyska przysłać na pomoc Donie Maryi, jeżeli się Don Pedro zobowiąże opuścić Portugaliią, którą propozycyą jednak miał odrzucić. Chociaż oblegający, odcięli wodociąg na jedney stronie miasta, nie zrządziło to bynajmniej żadnego niebezpieczeństwa, gdyż z południowej

strony Tagu, dostatecznie zaopatrywano wodą stolicę, oprócz tego nakazano wszystkie prywatne i klasztorne studnie pootwierać dla wygody publiczności. Gdy statek parowy *Echo* opuszczał Lizbonę, składała się siła morską angielską z okrętów: *Asia*, *Talavera*, *Donegal*, *Stag*, *Belvidera*, *Savage* i *Viper*. Pod Setubtal stał okręt *Leveret*, dla obrony własności angielskiej, a korweta *Isabel la Marya* do dyspozycji konstytucjonistów.

Don Pedro, tak pisze jeden prywatny *Korrespondent* do redakcyi *Temps* d. 12 t. m. z Lizbony, ma jak wiadomo wielki wstręt do wszelkich układów z swym bratem, tak więc nie wiele podobno można się spodziewać z z terażniejszych negocyacji.

W innym liście umieszczonym w gazecie *Globe* wyrażono: »Lord Russel, gdy miał wysłać pułkownika Hare do Don Miguela, proponował Don Pedrowi rozpoczęcie układów, na co tenże odpowiedział iż dla Don Miguela nic więcej uczynić nie może, nad wyznaczenie temuż dożywniejszy pensyi, że czuje przeciw rozlaniu krwi najmocniejszą odrazę, lecz niech nagana padnie na te dwa narody, które dozwoliły Bourmontowi i 500 officerom Wandeyskim pozostawać w Portugalii. Pułkownik Hare udał się potem do generała Bourmont. Użalał on się przedtem o nadwężenie własności angielskiej w Belem, i że pomimo powiewającey bandety angielskiej nad domem Pinto-Basto, nad wiejskim mieszkaniem lorda Russel, porwano z tamtąd jako jeńca jednego, sierżanta. Bourmont odpowiedział na to tylko wzruszeniem ramion.

Ajenci Dony Maryi w Londynie trudnią się teraz spiesznie utworzeniem gwardyi przyboczney dla młodey królowey.

Wczoray odprawiła się z posłem belgijskim narada, w wydziale spraw zagranicznych którą spowodowały nadesłane z Hagi od P. van Zuylen depeze.

Wiadomość nadesłana tu przez Ankonę, o wielkiem pogorzelsku w Konstantynopolu, uczyniła wielkie wrażenie.

Zaraz po otrzymaniu tu wiadomości z Portugalii przez okręt *Echo*, udał się lord Palmerston do Windsor dla komunikowania takowych królowi. Gazeta *Times* wątpi, aby pomiędzy Don Miguelem a Don Pedrem, na

zasadzie podanych przez niego warunków nastąpić miał pokój, i wyjaśnia to następującym sposobem: »Don Pedro ma rzeczywiście daleko większe stronnictwo w kraju za sobą, a posiadanie przez niego obydwóch stolic, należy uważać za stanowcze w tym razie, chociaż zaprzeczyć nie można, iż Don Miguel na prowincyach mógłby jeszcze długo prowadzić wojnę partyzancką, która jednak doprowadzić go tylko może do upadku.

Dnia 27 Września. — Xiążę Talleyrand z xiężną Dino odbył d. 23 t. m. podróż z Dover do Calais w półtrzeciej godziny; z kąd udał się niezwłocznie do Paryża.

Gazeta *Times* wyraża: »W towarzystwach City (starego miasta Londynu) dobrze zawiadomionych utrzymują, iż przesłane rządowi z Lizbony depeze, zawierają wynurzenie zdania, że bez wuiieszania się Anglii, mało pozostaje nadziei do prędkiego ukończenia walki. Bourmont miał oświadczyć angielskim reprezentantom, przez pułkownika Hare, iż nie będzie rozpoczynał dalszego ataku przeciw Lizbonie, lecz że uczyni z Portugalii drugą Wandę. Z Oporto miała także nadeść wiadomość, że ustanowiona przez Don Pedra kommissya nad składami wina, zabroniła kapcom angielskim przewożenia tychżeż powodu, że od rządu miguelistowskiego odkupowali gorzałkę i temuż oplacali wywozowe cła od wina, które z Aveira i Viana dla kr. towarzystwa przywiezione były; terażniejsze towarzystwo wina żąda zatem, aby angielscy kupecy podpisali zobowiązanie, iż gdyby rząd Dony Maryi tego wymagał, jeszcze raz takowe cło oplacą, czego jednak Anglicy zaprzeczyli.

Tuteysi ajenci Dony Maryi zatrudniali się znowu bardzo troskliwie zaciąganiem ludzi do jey wojska. W upłyniony wtorek zapisano 400 silnych młodych ludzi do kontrolli utrzymywanej przez officerów mających nadzór nad tą rekrutacją. Drugiego dnia odeszli w pojedynczych oddziałach do Gravesend, gdzie najęte są dwa przewozowe statki dla przewiezienia tychże do Lizbony. Właśnie w tych dniach zawarli ajenci Dony Maryi kilka kontraktów na dostawienie 15,000 karabinów, 5000 pistoletów, i 10,000 pałaszów, które także niezwłocznie przewiezione będą do Oporto i Lizbony. (G. P. S.)

PORTUGALIA

Lizbona 12 Września.

Chronica umieszcza teraz często artykuły zachwalające sposób postępowania Don Pedra. W ostatnim numerze przypomina, że Don Pedro przez ogłoszone w d. 15 t. m. zwolanie izb i podanie dwóch ważnych przedmiotów tego zwolania, dowiódł że wypełnia obietnice swego manifestu, przed wyładowaniem wydanego. Więcy niczego niepragnie prócz pochłabiającej nadziei, że w charakterze księcia Braganzy wkrótce błogosławięństw pokoju i rozkoszy używać, a jego dostojna córka sercami wszystkich Portugalczyków władać będzie.

Xiąże rejent kazał w klasztorze San Vicente de Tora porobić przysposobienia dla zagajenia posiedzeń Kortezów.

Urzędowy raport o walce z d. 5 b. m. jest następujący: Wczoray o godzinie 5 1/2 rano, nieprzyjaciel siłą 11 do 12000 ludzi rozpoczął atak na kilku punktach środkowej naszej linii. Migueliści posuwali się naprzód w 6 kolumnach z których dwie szły w kierunku na Arco de lego. Ale ogień z naszych baterji zniewolił nieprzyjaciela do zrzeczenia się tej części jego planu, i zrobienia skrzydłowego poruszenia na prawo. Skoro się potem te dwie kolumny z innymi 4 przeciw naszemu centrum postępującemi połączyły, całą siłą natarli Migueliści na stanowisko nasze w S. Sebastiano i Campolide. Odwaga naszych żołnierzy naprawiła niektóre chyby naszych okopów, a obydwaj przez rokoszanie przypuszczone ataki, zostały z znaczną stratą odparte. Nasze regularne woysko udowodniło powtórnie waleczność i wytrwałość z zimną krwią, czem się w ciągu całej kampanii odznaczało. Tego dnia nie ośmielili się nieprzyjacieli do nowego natarcia, ale obsadzili jego wzgórze naprzeciw Quinta da Seabra; z kąd w dobrze zakrytem stanowisku utrzymywali żywy ogień. Skoro nasi konstytucyjni dowódcy woyska udzielili rozkaz, zostali Migueliści z tego stanowiska wyparowani, a o 7 godzinie w wieczór, cofnęli się na 1/4 mili. Nie było potrzeby wysłania na ogień ani jednej części odwodowego wojska, również ledwie trzecia część załogi naszych atakowanych stanowisk, miała istotny udział w téj walce.

Wczoray i dzisiay przybyło do nas kilku zbiegów, od których dowiedzieliśmy się, że

miguelistowscy jenerałowie spodziewali się reakcyi w stolicy, w skutek której tuszyli sobie odnieść korzyści nnd woyskiem królowey. Ci zbiegowie podawali stratę nieprzyjaciela na 2000 do 2400 a to podanie zgadza się z tem, żeśmy blisko 400 trupów wewnątrz obsadzonego przez nas obrębu znaleźli, również znaczną liczbę ubitych koni, i francuskiego jenerała, dowódcę miguelistowskiej jazdy. Skoro otrzymamy dokładny rapport o poległych w tym sławnym dniu konstytucyjnych żołnierzach natychmiast ogłosimy go publiczności, która udowodniła tak troskliwy udział w slawie oręża broniącego sprawy królowey. Zarazem dodać wypada, że do tych czynów przyłączył się inny, niemniej chlubny. Znaczna liczba sług ołtarza w Lizbonie, prowadzona przez plebanów miasta, zanosila rannych z pobjowiska do lazaretów i dawała im pociechę religii i miłości braterskiej.

Przez dekret umieszczony w *Cronica Constitucional* rozporządził J. C. M. książę rejent, aby wszelkie rejestra więzień, w których zamknięte były różne osoby na rozkaz Don Miguela, spalone i na zawsze zniszczone zostały.

NIEMCY

Frankurt 22 Września.

Rozgłoszono tu wieść, że zgromadzenie rzeszy niemieckiej z Frankfurtu do Wiednia przeniesionem być ma, ponieważ napad z dnia 3 kwietnia dowiódł, że związkowi posłowie nie mają tu dostatecznego bezpieczeństwa, a otwarte miejsce, którego szczupły okrąg przez obce kraje jest zamknięty, nie wydaje się stósownem siedliskiem tak wielkiego zgromadzenia. Ta wieść podpada wątpliwości. Podług prawdopodobieństwa, kilku zawierzytelionych przy seymie niemieckim posłów uda się do Berlina lub Wiednia, gdzie na terażniejszych ważnych naradach będą obecnymi i względem przedsięwzięć mających się środków podadzą swe rady. Rzeczą jest niezawodną, że gabinety po zjeździe monarchów w Czechach zajmują się stosunkami ludów, tak szczególni jak w powszechności. (G. P. S.)